

Упражненіе 106-о.

Хортувахте ли на Руссы-тѣ? — Хортувахъ имъ. — Хортували ли ви съ нѣкога Англичяне-тѣ? — Хортували ми съ (— ont parle) много-пхти. — Что ви каза Нѣмецъ-тѣ? — Каза ми думы-тѣ. — Кои думы ви каза? — Каза ми тыя думы. — Какво имате да ми кажете? — Имамъ да ви кажъ нѣкои думы. — Кои упражненія писа пріятель ви? — Писа оныя. — Кои чловѣцы видѣхте на тѣржище-то? — Видѣхъ тыя. — Кои книги прочетохъ чяда-та ви? — Прочетохъ оныя кои-то имъ заяхте. — Тыя ли чловѣцы видѣхте или оныя? — Не видѣхъ нито тыя нито оныя. — Кои чловѣцы видѣхте? — Видѣхъ оныя на кои-то хортувахте. — Запознахте ли ся съ тыя чловѣцы? — Запознахъ ся. — Съ колю дѣтца ся запозна братъ ви? — Запозна ся съ дѣтца-та (сеих) на тѣрговеца ни. — Познахъ ли тыя французы? — Не ги познахте. — Кое вино испи слуга-та ви? — Испи мое-то. — Видѣхте ли братіе-то ми? — Видѣхъ ги. — Гдѣ ги видѣхте? — Видѣхъ ги у тѣхъ. — Видѣли ли сте нѣкога Българы? — Не съмъ видѣлъ никого. — Видѣлъ ли е (en) баща ви. — Видѣлъ е нѣколко-пхти. — Викате ли мя? — Выкамъ вы. — Кой выка брата ви? — Баща ми го выка. — Выкате ли нѣкого? — Не выкамъ никого. — Върлихте ли си шапкѣ-тѣ? — Не ък върлихъ. — Върля ли нѣчто баща ви? — Върля писъмца-та кои-то пріима. — Върлихте ли си оловницы-тѣ? Не ги върлихъ. — Върляшь ли си книгѣ-тѣ? — Не ък върлямъ, трѣбува ми, за да учъ французскый языкъ.

УРОКЪ 34-ый.

TRENTE-QUATRIÈME LEÇON.

Гасж.
Отварямъ.
Водж, оправямъ въ пхть.
Зимамъ.
Вѣрвамъ сѣкамъ, чини ми ся.
Могж.
Знаж.
Искамъ, ищж.

Неопр. наклон.	страд. прич.
Eteindre *,	éteint.
Ouvrir *,	ouvert.
Conduire *,	conduit.
Prendre *.	pris.
Croire *,	cru.
Pouvoir *,	pu.
Savoir *,	su.
Vouloir *,	voulu.

За срѣдни-тѣ глаголи.

Срѣдни-тѣ глаголи ся спрягавать като дѣйствителны-тѣ; нъ дѣйствителны-тѣ въ сложны-тѣ си врѣмена спомагать си всякога съ avoir, а отъ срѣдни-тѣ едни си спомагать съ être, а другы съ avoir, другы пакъ нѣкога си спомагать съ avoir, а нѣкога съ être, спорядъ състояніе-то или дѣйствіе-то, что означавать. Страдателно-то обаче причастіе отъ сложны-тѣ врѣмена, кои-то си спомагать съ être, трѣбува да ся съгласува по родъ и число съ подлѣжяще-то. А за срѣдни глаголы ся броятъ всичкы оныя, кои-то не пріимжтъ за опрѣдленіе винителенъ надежъ.